

Colas Gutman & Marc Boutavant
Vertaald door Sylvia Vanden Heede

STINKHOND

in Hollywood

Lannoo

C

In hun vuilnisbak doden Plattekat en Stinkhond de tijd. Plattekat telt de bananenschillen en Stinkhond bladert in het *Hotdog Magazine*, het blad voor alle honden die van het witte doek en van worstjes houden.

‘Heb je dat gezien, Plattekat? Brad Pitbull, het idool van alle bazinnetjes tussen 7 en 77 jaar, komt in de buurt een film draaien!’

‘En wat zou dat? Denk je dat hij ons uit onze vuilnisbak zal halen?’

‘Wees geen spelbreker, Plattekat. Hou je soms niet van film?’

‘Niet zo erg. De laatste keer dat ik ging, moest ik bij de ingang de popcorn bij elkaar vegen.’

‘Film laat mij dromen’, zucht Stinkhond. ‘Weet je, als ik niet van een vuilnisbakkenras was, zou ik graag een filmster geworden zijn.’

Bofkont Stinkhond! Daar komt zijn droom al op pootjes naar hem toe gelopen! Enkele straten verder is de filmploeg bezig met het draaien van *Canino Royal*, de nieuwste film van James Hond. Stinkhond wurmt zich tot bij Brad Pitbull, die vlak bij een projector een worstje grilt.

‘Ik heb altijd van een gesigneerd worstje gedroomd’, denkt Stinkhond, die zich naar de filmset haast.

Maar de veiligheidsdienst waakt en in een paar tellen wordt Stinkhond tegen de grond gewerkt in een worstelgreep van niemand minder dan Brat Pitbull in eigen persoon.

‘Ik doe mijn stunts altijd zelf. Heeft iemand het gefilmd?’

De grote regisseur Alfred Hitchcocker komt kijken wie de oorzaak van de chaos op de filmset is.

‘O, maar wat is die hond afschuwelijk lelijk!’ roept hij uit. ‘Wacht even, laat mij je profiel eens zien, draai je kop een beetje naar links... nee, het andere links. Ja, jij hebt echt de smoel van een acteur, en dan nog met een onappetijtelijk naturel! Jouw kat heeft ook een interessant fysiek... buitengewoon plat, ideaal voor op het witte doek!’

Een dergelijke gebeurtenis gaat niet onopgemerkt voorbij.

‘Denk je dat hij zou willen meedoen in een horrorfilm?’ vraagt de basset met het jasje.

‘Zelfs voor een film die verboden is voor hondjes onder de zestien jaar, ze zouden er nachtmerries van krijgen’, spot de opgeschoren poedel.

Onder de nieuwsgierigen bevindt zich een jong meisje, dat gekomen is om de stunts van James Hond te zien. Ze gaat naar Stinkhond en geeft hem een stukje papier.

‘Is dat voor mij?’ vraagt hij.

‘Ja’, antwoordt het meisje verlegen.

‘Is het om op te eten?’ vraagt Stinkhond.

‘Nee, ik wil alleen een hondtekening, alstublieft.’

Nooit eerder heeft Stinkhond zich zo vereerd gevoeld.

‘Hoe heet je?’

‘Mijn naam is Fanny en ik ben een filmfan.’

Alfred Hitchcocker verliest zijn geduld.

‘Fans! Dat ontbrak er nog aan. Kom naar mijn loge,
ik heb brokjes!’

In zijn trailer komt de regisseur meteen ter zake.

‘Ik ruik voor me...’

‘De vuilnisbakken?’ vraagt Stinkhond.

‘Nee, ik ruik...’

‘Sardientjes?’ onderbreekt Plattekat hem.

‘Nee! Een gouden kans! Wat zouden jullie ervan
zeggen om een rol te krijgen in mijn volgende film,
Hond van de straat? Een film zonder franje, zonder
sterren, zonder geld, maar met jullie!’

'Hond van de straat, is dat een kattenfilm?' vraagt Stinkhond.

'Ik moet erover nadenken', weifelt Plattekat.

'Perfect! Ondertussen stuur ik alvast uw contracten naar uw vuilnisbak. En neem een kauwgom, ze zijn ingevlogen uit Hollywood!'

Sterren kijken

Terwijl het draaien van *Canino Royal* aan de overkant van de straat onder een stralende zon zijn voltooiing nadert, worden er in alle discretie camera's in het steegje van Stinkhond en Plattekat gezet. De figuranten verzamelen zich rond hun vuilnisbak.

‘Wat grappig, u lijkt op de opgeschoren poedel’, merkt Stinkhond op.

‘Dat komt omdat ik het ben.’

‘Dat heb ik dus goed gezien. U lijkt er sprekend op.
Oh, u hebt uw kapstok meegebracht?’

‘Maar ik ben de basset met het jasje!’ windt de basset
zich op.

Voor zijn eerste verschijning voor de camera moet
Stinkhond iets eenvoudigs uitbeelden: een hond die in
zijn vuilnisbak slaapt. Maar Stinkhond begint te beven
met al zijn vlooiën erbij.

‘Plattekat, ik denk dat ik plantenkoorts heb.’

‘Je bedoelt plankenkoorts?’

‘Ja, maar dan zijn het dikke planken!’

‘Maak je geen zorgen. Wees jezelf en alles komt goed.’

‘Ik ben niet iemand anders, ik ben niet iemand anders, ik ben niet iemand anders’, herhaalt Stinkhond.

‘Aandacht, stilte! Ik mag geen vlieg meer horen. Draaien en... actie!’ schreeuwt Alfred Hitchcock.

‘Ik slaap!’ gilt Stinkhond.

‘Cut!’

‘Maar waarom? U hebt zelf gezegd dat ik...’

‘Slapen! Niet zeggen dat je slaapt! Vooruit, we beginnen opnieuw. Actie!’

‘Echt slapen?’ vraagt Stinkhond.

Gelukkig helpt Plattekat hem met een wiegeliedje:
‘Slaap, hondje, slaap. Daarbuiten loopt een schaap...’

‘Cut! Deze keer is de goede keer, Stinkhond. Dat heb je schitterend gedaan’, feliciteert Alfred Hitchcocker hem.

‘Je bent hard op weg naar een Oscar!’ plaagt Plattekat.

En terwijl Stinkhond zich afvraagt of alle Oscars samen in één huis wonen, krijgt hij applaus van de hele filmploeg, behalve van twee die jaloers zijn.

‘Het is kinderspel om te doen alsof je slaapt’, zegt de poedel.

‘Ja. Zelfs mijn jasje kan het beter dan Stinkhond!’ pruilt de basset.

De volgende scène is een stuk moeilijker. Stinkhond moet een groot gevaar voorkomen: een goot die overstroomt.

De technische ploeg opent de kranen en Alfred Hitchcocker geeft aanwijzingen: ‘Stinkhond, je springt in de goot en je doet alsof je verdrinkt. Maar denk erom, het moet echt lijken. Begrepen?’

‘Ik denk van wel, ja.’

‘Opgelet, hou de vliegen stil... Aan en draaien!’

‘Ik moet alleen maar echt verdrinken om het echt te doen lijken’, zegt Stinkhond bij zichzelf.

‘Hij doet er lang over voordat hij om hulp roept’, bedenkt de regisseur. ‘Maar wat voert hij toch uit?!’

Plattekat springt in de goot om zijn vriend te redden.
'Nee toch! Je hebt mijn verdrinking verknoeid!'
klaagt Stinkhond.

'Cut!' brult Alfred Hitchcocker. 'Dit lijkt nergens op!'
'Zie je nu wel?' moppert Stinkhond tegen Plattekat.
Maar soms komt alles goed als niets meer gaat.
De kleine Fanny komt op de set met een gesigneerd
papiertje in de hand.

‘U bent vergeten de datum op te schrijven, meneer De Hond.’

‘Het is vandaag vandaag’, zegt Stinkhond. ‘Wil je dat ik dat schrijf?’

‘O ja, graag. Dat is heel vriendelijk. Rechtsboven alstublieft.’

‘Die twee passen goed bij elkaar’, denkt Alfred Hitchcock, die nooit zijn koelbloedigheid verliest.

‘Zeg kleintje, heb je al ooit in een film gespeeld?’

‘Nee, maar ik speel wel met de poppen, met de kaarten en ik speel ook tikkertje.’

‘Wel, in een film spelen is een beetje zoals schooltje spelen of keukentje spelen. Je verzint een personage.’

‘Mijn mama wil niet dat ik keukentje speel met de minibordjes en minipotjes omdat het minivlekjes maakt.’

‘Perfect, ze is al net zo onnozel als de hond dom is’, denkt Alfred Hitchcocker. ‘Nu moet ik alleen maar te weten komen of ze allergisch is voor katten.’

‘Hou je van dieren?’

‘O ja, ik ben dol op goudvissen.’

‘Op katten ook?’

‘Ja, vooral op katvissen.’

Alfred Hitchcocker gaat terug naar zijn trailer om het filmscenario aan te passen. De Hond van de straat blijft niet lang in zijn straat, Fanny speelt de rol van een rijk meisje dat hem uit zijn vuilnisbak haalt om mee te spelen als met een pop.

‘Met een dergelijk verhaal is succes verzekerd!’ denkt hij blij.

Een haar in de zoep

In de nieuwe scène wandelt Fanny-Goudpopje met de Hond van de straat door de winkelstraat om een net pak voor hem te kopen.

‘Hond van de straat, vanavond krijgen we de Mettepets op bezoek. We moeten goed gekleed gaan’, zegt ze tegen hem.

‘Ja mama’, zegt Stinkhond, die een vlieg ziet vliegen.

‘Hoor je me?’

‘Ja papa.’

‘Cut!’ brult Alfred Hitchcocker. ‘Zo moeilijk is het toch niet om tweemaal achter elkaar “mama” te zeggen!’

‘Nee, meneer de directeur.’

‘Regisseur! Goed, we doen het opnieuw.’

Achter een lamp die als straatlantaarn is bedoeld, besluit Brad Pitbull, alias geheim agent 007, zich zijn glansrol niet te laten afsnoepen.

‘Psst, psst’, doet hij tegen de poedel en de basset met het jasje.

In spionnentaal betekent dat: ‘Hé, jullie daar!’

‘Wat zouden jullie ervan vinden om iets voor mij uit te voeren?’ stelt hij voor.

‘Wilt u een voering in uw jas laten maken?’ vraagt de basset blij.